

Legenden in het woud van Stambruges

STAMBRUGES

LENGTE: 16 km

VERTREKPOINT: Bij de kerk van Stambruges in Henegouwen

AANDACHTSPUNTEN: Vooral boswegen en bospaden. Rond de zandzee van Stambruges kan in de wirwar van paden een kompas nuttig zijn.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI : 45/1-2 (1:20.000)

Stambruges is een deelgemeente van Beloeil in de provincie Henegouwen. De kerk en vele huizen in Stambruges zijn gebouwd met in de buurt gedolven zandsteen. Landbouwers die hun vee tegen ziektes willen beschermen komen er op bedevaart. Stambruges ligt aan het kanaal Aat-Blaton. Dit kanaal werd gegraven in het midden van de negentiende eeuw. Het kanaal kende zijn hoogtepunt in de jaren na de eerste wereldoorlog, toen er op jaarbasis ongeveer een miljoen ton vervoerd werd, vooral steenkool. Ondertussen kent het kanaal al lang een sluimerend bestaan en is de trafiek tijdens de laatste 20 jaar vrijwel tot nul teruggelopen.

Even ten noorden van Stambruges bevindt zich het kasteel van Beloeil. Het kasteel vormt een van de mooiste woonsten van ons land en in het omringende park en woud is het goed wandelen. Op onze wandeling gaan we langs de oude wachterstorens het domein binnen. Van aan de torens hebben we door de "allée de la Grande Vue" zicht op het kasteel dat drie kilometer verder ligt.

Het woud van Stambruges is een meer dan duizend hectaren groot onverdeeld bos. Eiken, beuken en sparren worden afgewisseld met stukken heide. De heksen houden in het woud hun vreselijke Sabbat en plagen onschuldige voorbijgangers. Ook de duivel in hoogsteigen persoon waart er soms rond, vermomd als deftig geklede man met grote hoed met brede randen. Vroeger waagden de vrouwen van het dorp zich bij het vallen van de avond tot op de plaats "l'ottée des fées" in het bos om er hun vuile was neer te leggen. De fee'n zorgden er dan voor dat tegen de ochtend alles

weer proper was.

In het woud van Stambruges bevindt zich een merkwaardig geologisch fenomeen. Bij de bron van de beek la Fontaine Bouillante komt door een scheur in de aarde het warme water borrelend aan de oppervlakte. Aan de bron is trouwens een legende verbonden. In de zestiende eeuw was de plaatselijke Prince de Ligne berucht om zijn galante avonturen. Hij werd dan ook "le grand diable" genoemd. Op een avond op Goede Vrijdag verdween een van zijn mooie veroveringen met koets en al in het drijfzand van de bron. Nog steeds zou, als het op Goede Vrijdag onweert, bij klokslag middernacht een wiel van de koets van de jonkvrouw aan de oppervlakte komt. Jaarlijks organiseert een plaatselijke wandelclub op Goede Vrijdag een nachtwandeling door de bossen in de hoop de legende ooit te kunnen verifiëren.

In het bos bevindt zich de zogenaamde zandzee van Stambruges. De zandzee is voor zijn historische en botanische waarde opgenomen in het patrimonium van Wallonië. Ooit was het gebied een visrijke vijver. Zandafzettingen vulden hem langzaam op en in de plaats kwam een veenachtige heide. De plek is vandaag zeer geliefd bij natuurliefhebbers die er uitzonderlijke planten, insecten en vogels komen observeren. Ook vele dagjesmensen komen er op zondag een kleine wandeling maken.

In de nabijheid van de zandzee bevindt zich de Onze-Lieve-Vrouwkapel van Erconpuch. Naast de kapel bevindt zich een valse acacia, een fetisj-boom. Zieke streekbewoners komen tot op de dag van vandaag met een nagel kleren in de boom vastkloppen in de hoop op genezing. In februari 2009 viel de boom om en in december 2009 lag hij nog steeds naast de kapel op de grond. Misschien wordt er een nieuwe boom geplant om de traditie verder te zetten. De acacia in het bos van Stambruges was gespecialiseerd in kinderziekten.

Je volgt op deze wandeling vooral boswegen. Rond de zandzee van Stambruges kom je in een labyrint van paadjes door een bebost klovenlandschap terecht waar je even zelf de weg zal moeten zoeken. Een kompas kan hier handig zijn. Bij het vertrek uit en de terugkeer naar Stambruges volgen we in het dorp verschillende sympathieke smalle paadjes. Op de wandeling bevinden zich verschillende voorziene rustplaatsen en aan de zandzee is het aangenaam vertoeven. Dit is een wandeling waar heel veel te zien valt. Vergeet echter niet de beschrijving aandachtig te volgen, want het parcours is niet altijd even gemakkelijk te volgen.

BESCHRIJVING

Aan de kerk daal je de Rue Albert Ier af tot op het kruispunt met een monument van de tweede wereldoorlog. Je slaat linksaf in de Rue P.E. Janson en enkele meters verder, net voor huis met nummer 8, ga je rechts. Bij een paardenweide volg je het "piedsente" (pad voor voetgangers) langs de linkerrand van de weide. Op een kruispunt van paden, bij een zwarte poort, neem je links het pad tussen muren van natuursteen. Je komt uit op een kruispunt van asfaltwegen: hier steek je schuinlinks over en je neemt een volgend smal pad tussen huizen. Op een kruispunt van paden sla je vervolgens linksaf tussen afsluitingen. In de Rue à Blanc Pain neem je de straat rechtsaf. Na de laatste huizen loop je al snel in het open veld. Je volgt de weg in een heel scherpe bocht naar links (in de bocht is er rechts een paadje dat naar de

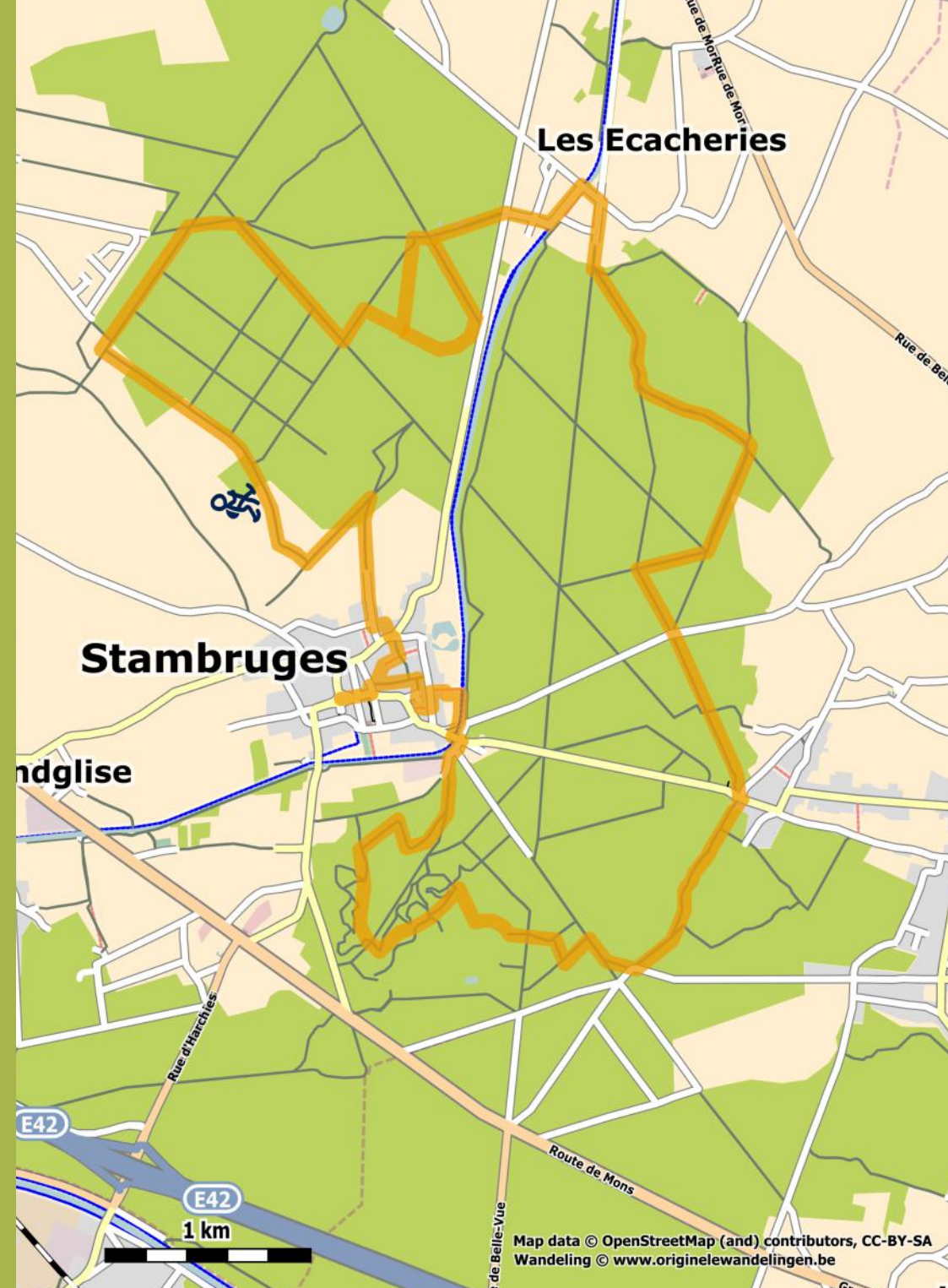
nabije kapel van Sainte Apolline loopt). Met zicht op een wiekloze windmolen neem je rechtsaf de eerste brede veldweg en je loopt nu in de richting van enkele sillo's. De veldweg loopt in de richting van het bos, komt langs de bosrand te lopen, versmalt en volgt een hele tijd de bosrand. Uiteindelijk, na in totaal meer dan een kilometer langs de bosrand gelopen te hebben, kom je bij twee oude wachterstorens van het kasteel van Beloeil. Hier sla je natuurlijk rechtsaf in de dreef met zicht op het kasteel, dat drie kilometer verder staat. Je volgt de dreef en je laat twee zijdreven rechts liggen. Zo een 750 meter voorbij de torens verlaat je de dreef en sla je schuin rechtsaf in een bewegwijzerde bosweg. Deze brengt je snel op een groot kruispunt van dreven: neem hier de eerste dreef van rechts. Deze is rechthoekig en je kan er anderhalve kilometer ver doorkijken, ongeveer tot aan het kanaal.

Driehonderd meter verder laat je een zijdreef rechts liggen en 250 meter verder nog een. Bij de volgende zijdreef, nog eens 250 meter verder, moet je de hoofddreef verlaten: je slaat linksaf, in een met kiezels verharde weg. Deze loopt langs een plek met jonge aanplant rechts van de weg. Aan het einde van deze plek sla je rechtsaf, in een breed grasspoor langs de rand van de plek met jonge boompjes. Bij een kruispunt aan het einde van de plek ga je rechtdoor en je volgt het pad verder het bos in. Honderd meter verder sla je heel scherp linksaf in een teruglopend en weinig gebruikt pad. Dit pad vertrekt bij een boom met aanduiding I11. Bij een open plek aan de linkerkant vervolg je in dezelfde richting rechtdoor. Het pad komt uit op een brede bosweg. Deze neem je rechtsaf en even verder op het kruispunt ga je rechtdoor in een mooi bospad. Je loopt zo het bos uit en je komt uit bij een rijweg.

(Helaas is het pad dat vertrekt bij aanduiding I11 nogal overgroeid met braamstruiken. Je kan eventueel het pad in dezelfde richting verder volgen tot je op een breder pad komt. Dit neem je naar links tot net vóór de geasfalteerde weg. Daar neem je terug een breed pad naar links. Aan het eerste kruispunt ben je weer op de gewone route, je neemt hier dus het mooie bospad naar rechts.)

Je steekt de weg met de nodige voorzichtigheid over en je gaat rechtdoor in de Rue Robert Dremière, genoemd naar een weerstander die vermoord werd door de nazi's. Je blijft rechtdoor gaan tot aan het kanaal. Je volgt het jaagpad naar links, je steekt de brug over en je loopt via de Rue Docteur Roland tot aan de kerk van het gehucht Les Ecacheries.

Aan de kerk sla je rechtsaf in de Rue du Bosquet. Verder steek je de Rue de Chièvres over en je volgt de Rue du Bosquet verder. Je loopt zo naar het woud van Stamburges. Bij de ingang van het bos neem je schuinlinks, de middelste van de drie brede boswegen. Je blijft deze brede bosweg ongeveer 1,3 kilometer volgen, onderweg kom je langs de beroemde bron van de Fontaine Bouillante, waar je een picknicktafel vindt. Op een T-kruispunt op het einde van de weg neem je de berijdbare bosweg rechtsaf. Driehonderd meter voorbij het boswachtershuis kom je op een kruispunt: hier sla je schuin rechtsaf in de linkse van de twee boswegen aan de rechterkant. Deze mooie rechthoekige beukendreef verlaat je na 350 meter: hier sla je linksaf in een geel bewegwijzerd zijpad. Na 350 meter steek je bij een picknickplek een berijdbare kasseiweg in het bos over en je gaat rechtdoor in een volgende bosweg. Na 400 meter ga je bij een kruispunt van paden rechtdoor en je klimt verder onder sparren. Een halve kilometer verder kom je bij een watertoren.

Links van de watertoren stijg je verder tot op een asfaltweg.

Op de grens van Sirault en Stambruges steek je de rijweg gewoon over en je gaat links van het huis Au Bon Coin met nummer 43 een halfverharde weg in. Aan het laatste huis, met nummer 31, loop je in dezelfde richting verder rechtdoor met een smal pad door het bos. Nogal snel sta je voor een grote veenachtige plek met kreupelhout. Hier sla je rechtsaf in een zandpad langs de plek. Bij het einde van de open plek laat je een weg links liggen en ga je rechtdoor het bos in. Enkele meters verder laat je een verboden pad rechts liggen en je vervolgt rechtdoor met het hoofdpad door het bos. Je gaat altijd rechtdoor en je laat enkele zijwegen links liggen. Bij een majestueuze beuk aan de rechterkant vind je een mooie picknickplek. Vanaf hier wordt de brede weg met keien verhard. Je komt bij een volgende picknickplek uit bij een asfaltweg. Volg deze asfaltweg niet maar sla rechtsaf in een smal bospad. Dit pad brengt je op een breder pad dat je naar rechts volgt. Na 150 meter verlaat je deze bosweg en je slaat linksaf in het eerste zijpad aan de linkerkant. Dit pad brengt je op een kruispunt: rechtsaf hier en bij de splitsing wat verder links meedraaien. Nog even een brede bosweg oversteken en je staat voor de zandzee.

Je slaat rechtsaf en je volgt de brede weg langs de rand van de zandzee. Na tweehonderd meter, op de plaats waar de weg een dreef wordt, neem je het eerste zijpad rechts. Je steekt vrijwel onmiddellijk een dreef over en je neemt rechtdoor het stijgende pad. Dit pad brengt je bij een kruispuntje voor een kloof. Hier ga je rechtdoor en je duikt in de rotskloof. Beneden in de kloof neem je het pad linksaf, langs de rotsmuur. Je komt hier terecht in een labyrint van paadjes waar je zelf je weg zal moeten zoeken. Het is de bedoeling dat je door dit bebost klovenlandschap ongeveer een halve kilometer lang in zuidwestelijke richting blijft gaan. Teveel naar rechts uitwijken is uit den boze. Wanneer je uiteindelijk in sparren terecht komt, houd je links aan en je komt normaal gesproken weer uit aan de zandzee. Als je de rand van de zandzee naar rechts volgt, kom je aan enkele cafés.

Met je rug naar de cafés laat je een weg links liggen en je loopt een eindje terug vanwaar je kwam: volg langs een informatiebord weer even de weg langs de rand van de zandzee. Ongeveer 150 meter verder, bij een infobord van het 'Réserve naturelle domaniale de la mer de sable', sla je linksaf in een brede verbindingweg. De verbindingsweg is hooguit 50 meter lang en brengt je bij een berijdbare bosweg. Steek deze weg schuinlinks over en neem een bospad dat door een houten portiek vertrekt. Honderd meter verder kom je bij de Kapel van Erconpuch met fetisjboom. Enkele meters voorbij de kapel sla je op een kruispunt van paden rechtsaf. Je komt bij post nummer 19 van een Vita-parcours. Rechtdoor op het vlakke pad. Je komt hier terecht in een wirwar van paden en sporen door het bos en over enkele honderden meters is de te volgen weg niet te beschrijven. De te volgen richting is noord, je kan je richten op de blauwe borden van het Vita-parcours. Ga je teveel naar rechts, kom je in de buurt van een speelaviljoen in het bos en ga je teveel naar links, dan kom je tussen de huizen op een straat. Je moet achtereenvolgens posten 18 en 14 van het Vita-parcours zien te vinden. Bij 14 volg je het pad naar links, je komt langs 13 en wat verder draai je op een splitsing mee naar rechts. Na 12 en 11 draai je bij 10 mee naar rechts en net voorbij 9 naar links. Je passeert 8, 7

en 6. Bij het kruispunt net voorbij 6 sla je linksaf in een bredere en rechtlijnige bosweg. Op asfalt bij een fabriek rechtsaf en even verder de brug over en rechtsaf naar beneden, het jaagpad langs het kanaal op.

Na tweehonderd meter, op het einde van een omheind sparrenbosje, verlaat je het jaagpad en sla je linksaf langs een afsluiting. Langs een pompstation loop je door tot op de straat. Op de straat even links maar al snel, recht tegenover nummer 26, rechtsaf een pad langs een muur. Aan een zijpad hou je rechts en je komt uit tussen mooi gerenoveerde huizen. Aan nummer 27 ga je rechtsaf in een smal pad tussen betonplaten. Op een dwarspad links. Je herkent de paardenweide van het begin van de wandeling.